

2016. május 13-án benyújtott kereset – Yanukovych kontra Tanács

(T-244/16. sz. ügy)

(2016/C 243/55)

Az eljárás nyelve: angol

Felek*Felperes:* Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijev, Ukrajna) (képviselő: T. Beazley QC)*Alperes:* az Európai Unió Tanácsa**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a felperest érintő részében semmisítse meg az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. március 4-i (KKBP) 2016/318 tanácsi határozatot (HL 2016. L 60., 76. o.);
- semmisítse meg az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. március 4-i (EU) 2016/311 tanácsi végrehajtási rendeletet (HL 2016. L 60., 1. o.), mivel az a felperest érintő részében nem helyezi hatályon kívül a 208/2014 rendeletet;
- a Tanácsot kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy az Európai Unió Tanácsa (a továbbiakban: Tanács) nem rendelkezett megfelelő jogi alappal a megtámadott intézkedések meghozatalára. Először is, a megtámadott intézkedések nem feleltek meg azoknak a feltételeknek, hogy a Tanács az EUSZ 29. cikkre hivatkozhasson. Többek között: i. a Tanács által kifejezetten hivatkozott célkitűzések (a jogállamiság megszilárdítása és az emberi jogok tiszteletben tartása Ukrajnában) pusztán homályos állítások, amelyek jogi szempontból nem fogadhatók el ezen intézkedések érvényes alapjaként; ii. a jelen körülmények között megkövetelt bírósági felülvizsgálat megfelelő szintjéhez nem kapcsolódik megfelelően az az alap, amelyre a Tanács támaszkodni próbál; és iii. korlátozó intézkedéseknek a felperes tekintetében történő előírása valójában az új ukrajnai rezsím magatartását támogatja és teszi jogszerűvé, amely rezsím viszont aláássa a megfelelő eljárást és a jogállamiságot, továbbá amely sérti – és kész arra, hogy módszeresen megsértse – az emberi jogokat. Másodszor, az EUMSZ 215. cikk érvényesítésének feltételei nem teljesültek, mert nem létezett az EUSZ V. cím 2. fejezete szerinti érvényes határozat. Harmadszor, nem volt meg az elegendő kapcsolat az EUMSZ 215. cikk felperessel szembeni érvényesítéséhez.
2. Második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács visszaélt hatásköreivel. A megtámadott intézkedések végrehajtásával a Tanács valódi célja alapvetően az volt, hogy megpróbálja magát behízelegni a jelenlegi ukrajnai rezsím kegyeibe (hogy ily módon Ukrajna szorosabb kapcsolatokat alakítson ki az EU-val), azok végrehajtása nem a megtámadott intézkedésekben feltüntetett indokokból és érvek miatt történt.
3. A harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette indokolási kötelezettségét. A megtámadott intézkedések „indokolása” a felperes tekintetében (azon túl, hogy helytelen) formális, nem megfelelő és elégtelen a szükséges pontosság szempontjából.
4. Negyedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy az adott időpontban a felperes nem felelt meg a megállapított, jegyzékbe vételhez szükséges kritériumoknak.
5. Ötödik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibákat követett el, amikor a felperest a megtámadott intézkedések hatálya alá helyezte. A Tanács nyilvánvaló hibát követett el akkor, amikor – „indokolás” és a jegyzékbe vételi kritériumok közötti kapcsolat egyértelmű hiánya ellenére – ismét jegyzékbe vette felperest.

6. Hatodik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy megsértették a védelemhez való jogát és/vagy megtagadták tőle a hatékony bírói jogvédelmet. A Tanács, többek között, nem egyeztetett megfelelően a felperessel annak ismételt jegyzékbe vételét megelőzően, és nem biztosítottak számára megfelelő vagy tisztességes lehetőséget sem a hibák kijavítására, sem pedig személyes körülményeivel kapcsolatos információk benyújtására.
7. A hetedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy megsértették az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (1) bekezdése által a felperes részére biztosított tulajdonhoz való jogot, mivel többek között a korlátozó intézkedések e jogot indokolatlanul és aránytalanul korlátozták, egyebek mellett a következők miatt: i. semmi nem utal arra, hogy a felperes állítólagos hűtlen kezelésével érintett pénzeszközöket a felperes jogellenesen kivitte Ukrajnából; és ii. nem szükséges, és nem is célszerű a felperes összes vagyonának befagyasztása, mivel az ukrán hatóságok mostanra számszerűsítették a felperessel szembeni büntetőeljárásokkal érintett állítólagos veszteségeket.

2016. május 13-án benyújtott kereset – Yanukovych kontra Tanács

(T-245/16. sz. ügy)

(2016/C 243/56)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donyeck, Ukrajna) (képviselő: T. Beazley QC)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a felperest érintő részében semmisítse meg az ukrain helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. március 4-i (KKBP) 2016/318 tanácsi határozatot (HL 2016. L 60., 76. o.);
- semmisítse meg az ukrain helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. március 4-i (EU) 2016/311 tanácsi végrehajtási rendeletet (HL 2016. L 60., 1. o.), mivel az a felperest érintő részében nem helyezi hatályon kívül a 208/2014 rendeletet;
- a Tanácsot kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy az Európai Unió Tanácsa (a továbbiakban: Tanács) nem rendelkezett megfelelő jogi alappal a megtámadott intézkedések meghozatalára. Az e jogalap és a további jogalapok alátámasztására felhozott érvek a következőkre vonatkoznak. A megtámadott intézkedések nem feleltek meg azoknak a feltételeknek, hogy a Tanács az EUSZ 29. cikke hivatkozhatson. A megtámadott intézkedések nem felelnek meg a (KKBP) 2016/318 tanácsi határozatban kifejezetten hivatkozott célkitűzéseknek (a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása Ukrajnában). A megtámadott intézkedések ugyanis azzal ássák alá a jogállamiságot és az emberi jogokat, hogy olyan rendszert támogatnak, amely korábban nem tartotta tiszteletben az emberi jogokat, illetve nem felelt meg a jogállamiságnak. A Tanács többek között azért nem hivatkozhat érvényesen az ukrán főügyészség vagy bíróságok határozataira, mert azok nem függetlenek, és nem is pártatlanok, továbbá azokra a jelenlegi ukrain rezsimek politikai nyomást gyakorol. Az ártatlanságnak a felperest megillető vélmét az ukrán hatóságok többször megsértették.
2. Második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Tanács visszaélt hatásköreivel. A megtámadott intézkedések végrehajtásával a Tanács valódi célja az volt és továbbra is az, hogy behízelegje magát a jelenlegi ukrain rezsimek kegyeibe, valamint hogy maximalizálja az e rezsimek gyakorolható politikai befolyást, ami nem minősül az érintett hatáskörök megfelelő alkalmazásának.